

Educația pentru drepturile omului prin istoria trecutului recent în

Europa de Est și spațiul ex-Sovietic

Conferință Internațională

27 – 28 SEPTEMBRIE 2012

Locație: București, Hotel Ramada Majestic, Calea Victoriei 38-40

27 Septembrie 2012

9.30 – DESCHIDEREA LUCRĂRILOR

Raluca Groseșcu, Asociația Respiro – Human Rights Research Centre, **Ovidiu Voicu** – Fundația Soros, **Andrei Muraru** – Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, **Doru Dumitrescu**, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

10.00 – 11.30 : PREDAREA ISTORIEI REGIMULUI COMUNIST: CHESTIUNI SENSIBILE ȘI CONTROVERSATE

- **INTERPRETĂRI CONTRADICTORII ÎN PREDAREA ISTORIEI REGIMULUI COMUNIST ÎN ESTONIA - UVE POOME, UNITAS FOUNDATION, ESTONIA**

Predarea istoriei recente în Estonia reprezintă o chestiune controversată din cauza interpretărilor contradictorii existente în comunitățile vorbitoare de limbă estonă și cele de limbă rusă. Mai simplu spus, se pune întrebarea dacă Estonia a fost ocupată de Uniunea Sovietică sau dacă a aderat în mod voluntar la URSS. În programa școlară, aceste teme sunt prezentate în termeni neutri. Abordarea materialelor educaționale merge însă pe linia narațiunii estoniene, acest fapt

provocând dispute atât pur pedagogice, cât și legate de identitate. Prin urmare, provocările metodologice diferă în școlile estoniene și cele ruse. În școlile estoniene, abordarea este relativ deschisă – elevii sunt moderat interesați de subiect, iar predarea poate fi îmbunătățită prin adoptarea unor metode de învățare activă. În școlile ruse însă, predarea depinde de profesor și de ceea ce elevul a învățat acasă. Profesorii educați în URSS pot chiar refuza să predea în „linia oficială”, în vreme ce tinerii profesori estoni din școlile ruse pot realiza că „linia oficială” este învățată, dar adevăratele convingeri și modul în care ei se raportează la identitatea cuiva, sunt „denaționalizate”. Pentru a veni în întâmpinarea acestor controverse, au fost create manuale care să prezinte în mod cât mai subtil elevilor ruși, narațiunea de tip estonian. De asemenea, Fundația Unitas încearcă să popularizeze metodele bazate pe învățarea activă în subiecte precum crimele împotriva umanității comise de Uniunea Sovietică și alte regimuri opresive.

▪ **CHESTIUNI SENSIBILE ȘI CONTROVERSATE ÎN PREDAREA ISTORIEI COMUNISMULUI ÎN ROMÂNIA – MIHAI STAMATESCU, INSTITUTUL DE INVESTIGARE A CRIMELOR COMUNISMULUI ȘI MEMORIA EXILULUI ROMÂNESC, ROMÂNIA**

Într-un fel sau altul adulții (profesori, părinți, vecini, prieteni, cunoștințe etc) au avut o relație directă – materială, publică și de conștiință – cu regimul comunist. Studiul istoriei recente și al drepturilor omului în școală înseamnă precauții cu privire la câteva tipuri de relații specifice mediului educațional: aceea între adulți și tineri, între profesori din generații diferite, între profesori și familiile copiilor, sau relația profesorilor cu trecutul și cu propria lor memorie istorică. De aceea, curriculum pentru istoria recentă (programe, manuale, auxiliare didactice, metode și tehnici de abordare didactică a perioadei) reprezintă o problemă sensibilă, dar în același timp o provocare din perspectiva autorităților educaționale decidente, din perspectiva conștiinței profesionale, a moralei și a valorilor unei societăți democratice. Prezentarea de față ilustrează aceste idei prin modul în care diferite instrumente educaționale create în ultimii ani în România cu privire la istoria comunismului au fost percepute de către profesori și elevi.

▪ **PUNCTE DE VEDERE PRIVIND ISTORIA COMUNISMULUI ÎN CONTEXTUL CONSTRUCȚIEI NAȚIUNII: CAZUL ARMENIEI - ALEXANDER ISKANDARYAN, FUNDAȚIA INSTITUTUL CAUCAZ, ARMENIA**

Pozițiile prevalente în Armenia privind istoria comunismului, reflectate atât în programa școlară cât și în discursurile publice, sunt în foarte mare măsură determinate de istoria post-sovietică a Armeniei. Natura tranziției către independență a influențat poziția Armeniei vizavi de propria istorie sovietică și, implicit, vizavi de sistemul politic al URSS. În contrast cu statele baltice, Armenia nu și-a câștigat independența ca urmare a unei lupte împotriva comunismului sau imperialismului, sau a ambelor. Și nici nu și-a obținut-o în mod pașnic ca unele țări din Asia Centrală. În Armenia, revoluția anti-sovietică a fost antrenată de o dispută teritorială privind soarta unei enclave, populate preponderent cu armeni, din cadrul Azerbaidjanului sovietic. Încă din anii 1950, Armenia a beneficiat de mișcări de opoziție împotriva comunismului, precum și de mișcări pentru cucerirea independenței; cu toate acestea, revoluția anti-sovietică armeană nu a fost la început ideologizată ca atare. De fapt, liderii inițiali ai revoluției armene au încercat să folosească retorica sovietică spre a negocia chestiunile teritoriale. În acest context, anticomunismul nu ocupă un rol central în percepția istorică a armeanului mediu, în vreme ce orientarea politică se face către Azerbaidjan și nu către Rusia. Prin urmare, atitudinea armenilor față de comunism nu este atât de negativă sau de

importantă precum este în multe alte țări. Istoria comunismului este tratată de către public și comunitatea profesională a istoricilor într-o manieră non-emoțională, ca orice altă istorie a unuia dintre multele imperii care au înstăpânit Armenia de-a lungul veacurilor.

DISCUȚII

11.30 – 12.00 PAUZA DE CAFEA

12.00 – 13.30: ISTORIA COMUNISMULUI ÎN MANUALELE POST-COMUNISTE

- **ISTORIA REGIMULUI COMMUNIST IN MANUALELE GERMANE CONTEMPORANE - HANNA GRZEMPA, GERMANIA**

În anul 2008, în Germania a apărut o lucrare amplă cu titlul: „Paradis social sau stat STASI? Imaginea pe care o au elevii despre RDG – o comparație est-vest“. Prin studiul lor, autorii, Monika Deuz-Schroeder și Klaus Schroeder au demonstrat că tinerii, atât cei din estul cât și cei din vestul Germaniei, nu dispun decât de cunoștințe deficitare și de imagini neclare, nefondate istoric, despre realitatea vieții din RDG. În cursul dezbaterii începute după publicarea rezultatelor studiului, au fost formulate solicitări pentru introducerea de noi programe de învățământ și o mai mare pondere a istoriei contemporane, prin aceasta punându-se sub semnul întrebării însăși eficacitatea politicii educaționale. Aceasta se străduiește la rândul ei de ani buni să elaboreze un concept utilizabil care să satisfacă toate părțile, pentru învățământul istoriei contemporane în Germania reunificată. Dacă noua programă școlară și manualele pot contribui la schimbări în percepția elevilor asupra trecutului socialist rămâne îndoielnic, întrucât școala nu poate ocupa decât un rol restrâns în modelarea conștiinței istorice a tinerilor. Pe fundalul dezbaterii asupra predării istoriei contemporane, în această prelegere se urmărește prezentarea unei imagini de ansamblu a modului în care a fost redată istoria RDG-ului în manualele de învățământ în decursul ultimilor 20 de ani, accentul căzând pe manualele de istorie actuale.

- **RESCRIEREA ISTORIEI COMUNISMULUI ÎN MANUALELE POST-COMUNISTE ROMÂNEȘTI, RALUCA GROSESCU, RESPIRO – HUMAN RIGHTS RESEARCH CENTRE, ROMANIA**

Această prezentare analizează evoluția istoriei comunismului în programele și manualele școlare din România postcomunistă, începând cu 1990 și până în prezent. Textul arată tranziția graduală de la abordarea moștenită din perioada național-comunismului, spre o viziune liberală, deschisă perspectivelor multiple asupra istoriei și educației pentru drepturile omului. Ne axăm atât pe modul în care s-a transformat interpretarea istorică, cât și pe schimbarea competențelor vizate de curriculum. Prezentarea urmărește de asemenea dezbaterile pe care apariția diferitelor manuale a provocat-o în societatea românească, pentru a arăta dificultățile și rezistențele cu care s-a confruntat rescrierea istoriei în școală.

- **PREDAREA COMUNISMULUI DIN PERSPECTIVA DEZVOLTĂRII UNOR ABILITĂȚI DE ÎNVĂȚARE: CAZUL ALBANEZ - AURORA GUXHOLLI, INSTITUTUL PENTRU DEZVOLATREA EDUCAȚIEI, ALBANIA**

Această prezentare se va concentra pe situația actuală a predării istoriei comunismului în Albania. O privire de ansamblu a actualei programe școlare obligatorii, incluzând aici programa științelor sociale (Istorie și Educație civică), materiale curriculare adiționale, precum și manuale, toate vor fi prezentate ca o primă introducere în subiect. În a doua parte a prezentării va fi vorba despre o evaluare a curriculei școlare realizată prin interviuri cu profesori și studenți / elevi, pe subiectele predării și învățării istoriei comunismului, incluzând aici și sugestiile acestora de îmbunătățire a curriculei. În final, vor fi emise câteva recomandări privind o mai bună includere a disciplinei "Istoria Comunismului" în programa școlară obligatorie.

DISCUȚII

13.30 – 15.00 PRÂNZ

15.00 – 17.00: *PREDAREA ISTORIEI REGIMULUI COMUNIST: SITUAȚIA ACTUALĂ ÎN REGIUNE I*

- **TĂCERE ÎN ȘCOLILE BULGARE PRIVIND ISTORIA COMUNISMULUI - VASIL KADRINOV, INSTITUTUL HANNAH ARENDT, BULGARIA**

La 23 de ani de la căderea regimului communist din Bulgaria, situația în educație privind istoria recentă este una problematică. Nu există manuale adecvate, nici instrumente de predare și învățare la clasă, nici diseminare a bunelor practici, nici modele de activități extracurriculare sau întâlniri cu martorii / victimele regimului communist. Profesorii de istorie predau de obicei un conținut istoric care se oprește la Primul Război Mondial. Oficialii guvernamentali, cu foarte puține excepții, nu comemorează victimele comunismului; mulți dintre torționarii crimelor comunismului sunt astăzi oameni înstăriți, sau chiar patroni media. Și doar o minusculă comunitate a foștilor deținuți politici, sau rude ale victimelor regimului și câțiva profesori, mai țin vie memoria trecutului. Ultimele vești venite dinspre ministrul Educației vizează faptul că actualul guvern va căpăta un loc în manualele de istorie pentru anul școlar 2012 – 2103, în ciuda faptului că mandatul guvernului din care face parte acest ministru nu s-a încheiat.

- **SĂ VORBIM DESPRE LIBERTATE – ÎNTÂLNIREA CU UN MARTOR AL ISTORIEI - IGA KAZIMIERCZYK, FUNDAȚIA CENTRUL PENTRU EDUCAȚIE CETĂȚENEASCĂ, POLONIA**

Această prezentare prezintă realizările proiectului „Să vorbim despre libertate”, organizat Fundația Centrul pentru Educație Cetățenească, Institutul Memoriei Naționale și Muzeul Insurecției din Varșovia. Scopul proiectului este prilejuirea unei întâlniri între tineri și un martor al istoriei – o persoană care a fost implicată sau care a asistat la opoziția activă împotriva regimurilor totalitare în perioada 1939 – 1989. Sarcina care le revine tinerilor este aceea de a pregăti și realiza un interviu cu acest martor, și apoi de a prezenta rezultatele acestei activități – analiza materialului rezultat în urma interviului, propria lor cercetare istorică și cercetare în arhive – sub formă de expoziții, prezentări, jocuri interpretative, bloguri, cărți, presă. Elevii sunt responsabili de alegerea subiectului și de alegerea persoanei cu care vor realiza interviul. Ca grup, tot ei decid asupra orarului și detaliilor de execuție, diviziunea muncii și pregătirea prezentării proiectului.

▪ **THE WORLD MEMORY FILM PROJECT - MICHAEL KIRTLEY, JURNALIST, SUA**

Fundația UNITAS din Estonia și jurnalistul Michael Kirtley au lansat un experiment social unic, numit The World Memory Film Project (WMFP). Proiectul își propune să crească interesul tinerilor din întreaga lume pentru crimele împotriva umanității comise în trecut și în prezent. Elementul central al WMFP este crearea unor filme documentare, cu material obținut de la mii de utilizatori de internet din diverse geografice, pe tema memoriei și a reacțiilor emoționale față de acțiuni genocidare comise de regimuri opresive în secolul XX și în prezent. Proiectul propune o reflecție asupra contextului și condițiilor în care astfel de crime au putut avea loc atât în fostul spațiu Sovietic cât și în alte părți ale lumii.

28 Septembrie 2012

9.30-10.00: DESCHIDERA LUCRĂRILOR

Matthijs van Bonzel, Ambasador al Regatului Țărilor de Jos în România, **Neela Winkelmann**, Director Executiv, Platforma Memoriei și Conștiinței Europene, **Mihai Manea**, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

10.00- 11.30: PREDAREA ISTORIEI REGIMULUI COMUNIST: SITUAȚIA ACTUALĂ ÎN REGIUNE II

▪ **REGIMUL COMMUNIST ÎN CURRICULA DE ISTORIE ȘI MANUALE ÎN REPUBLICA - SERGIU MUSTEAȚĂ, ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A TINERILOR ISTORICI DIN MOLDOVA, REPUBLICA MOLDOVA**

De-a lungul ultimelor două decenii, Moldova și-a schimbat de patru ori programa școlară la disciplina istorie. Practic, fiecare guvern (democratic sau comunist) a încercat să-și aducă propria contribuție la predarea istoriei. Implicarea excesivă a politicienilor în (re)scrierea istoriei a atras de fiecare dată revolte și mișcări sociale. Această prezentare va încerca să reflecteze asupra modului în care este prezentat regimul comunist în programa de istorie și în manuale din Republica Moldova. Prezentarea va beneficia de o perspectivă comparativă și va aduce în lumină aspecte ale provocărilor metodologice privind predarea istoriei comunismului de-a lungul acestor schimbări succesive de curriculum.

▪ **PREDAREA TRECUTULUI TOTALITAR. PROVOCĂRI, METODE ȘI BUNE PRACTICI ÎN LITUANIA - RONALDAS RACINSKAS, COMISIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU EVALUAREA CRIMELOR REGIMURILOR DE OCUPAȚIE NAZISTĂ ȘI SOVIETICĂ ÎN LITUANIA, LITUANIA**

Această prezentare constituie o succintă privire de ansamblu asupra situației actuale a educației despre regimul comunist în Lituania. Textul se va concentra pe obstacole, abordări și provocări ale predării istoriei trecutului totalitar. De asemenea, va aduce în discuție programele educaționale, precum și metodele pedagogice și instrumentele elaborate de Comisia Internațională pentru Evaluarea Crimelor Regimurilor de Ocupație Nazistă și Sovietică în Lituania (rețele; educarea educatorilor; motivări metodologice și implicarea elevilor), subliniind totodată cele mai bune practici în domeniu din Lituania.

▪ **EXPERIENȚA DE PREDARE A REGIMURILOR TOTALITARE A MUZEULUI OCUPAȚIEI DIN LETONIA - DĂVIS PUMPURINȘ, MUZEUL OCUPAȚIEI DIN LETONIA, LETONIA**

Departamentul Educație al muzeului s-a ocupat, încă de la înființarea sa în anul 1996, cu creșterea interesului față de ocupațiile comunistă și nazistă din Letonia. Proiectele noastre se concentrează pe profesori, elevi, studenți și comunitatea mai largă educațională. Departamentul a promovat noi metode de predare, alături de facilitarea accesului la resurse de predare și cercetare istorică, pentru a-i reorienta pe profesori dinspre vechea tradiție sovietică, spre modele mai noi și mai exacte ale predării istoriei regimurilor totalitare. Toate aceste misiuni au fost îndeplinite prin organizarea de seminarii pentru profesori, precum și prin pregătirea și distribuirea unor noi materiale de predare. Departamentul Educație a făcut de asemenea din muzeu un loc mult mai prietenos pentru elevii, prin conceperea unor activități și lecții interactive care fac vizita mult mai interesantă, departe de strategia vechii vizite pasive. Profitând de noile tehnologii, muzeul a creat o expoziție virtuală spre a facilita accesul celor care nu pot fi în mod fizic prezenți acolo.

DISCUȚII

11.30 – 12.00: PAUZĂ DE CAFEA

12.00 – 13.30: BUNE PRACTICI ÎN PREDAREA ISTORIEI REGIMULUI COMUNIST I

▪ **ISTORII DE FAMILIE - JELKA PIŠKURIĆ, CENTRUL DE STUDIU PENTRU RECONCILIERE NAȚIONALĂ, SLOVENIA**

Povești de familie este un program oferit pentru licee de Centrul de Studiu pentru Reconciliere Națională din Slovenia, sub forma unei anexe la curriculum. Programul este dezvoltat pentru primul an de liceu și mai degrabă decât să se concentreze pe totalitarism, el aduce în atenție sursele folosite în cercetarea istorică. Conceptul este bazat pe aplicarea învățării active, critice și creative la clasă. Elevii învață despre istoria orală și câștigă în plus experiența realizării și înregistrării unui interviu. Prin intermediul propriilor povești de familie, ei învață nu doar cum să adune resurse materiale atât de importante pentru cercetarea istorică, ci sunt și motivați să reflecteze asupra unui context istoric mai larg. Sunt astfel puși în situația de a realiza importanța respectării drepturilor omului într-o lumină diferită. Prin intermediul poveștilor de familie, elevii se simt legați de - și chiar mai bine pregătiți pentru a face față unei perioade istorice și caracteristicilor acesteia.

▪ **POVEȘTILE NEDREPTĂȚII - NADA ALIOVA, FUNDAȚIA OAMENI ÎN NEVOIE, REPUBLICA CEHĂ**

Societatea cehă a experimentat decenii întregi de viață sub dictatură. În pofida acestei experiențe, se pare că oamenii pierd din vedere faptul că libertatea de care se bucură în acest moment nu poate fi luată drept un bun sigur și că este necesar ca ea să fie protejată. Pentru a se asigura că generația celor tineri, celor născuți după căderea comunismului, rămâne conștientă de acest fapt, Fundația Oameni în Nevoie a lansat proiectul *Poveștile Nedreptății* ca parte a programului *O Singură Lume în Școli*. Timp de 8 ani, fundația a familiarizat elevii de gimnaziu și liceu cu istoria modernă a Cehoslovaciei și cu cei care au experimentat în mod direct cât de ușor poate o persoană să-și piardă libertatea și cât de greu este să și-o recupereze. Proiectul *Poveștile Nedreptății* oferă documentare și proiecții de film, precum și alte instrumente ajutătoare pentru lecțiile de istorie.

Difuzarea unor filme și discuțiile cu victimele/martorii, istoricii sau regizorii, au loc în sute de școli pe tot cuprinsul Republicii Cehe. Concursuri de eseuri pentru elevi, seminarii pentru profesori, expoziții publice și publicații despre perioada comunistă cehoslovacă, sunt de asemenea utilizate și organizate ca parte a proiectului. Începând cu anul 2009, elevii au decernat premiul *Poveștile Nedreptății* pentru atitudini și acțiuni curajoase sub regimul comunist.

- **ACTIVITATEA EDUCATIVĂ ÎN CADRUL MEMORIALULUI BERLIN-HOHENSCHÖNHAUSEN - HELMUTH FRAUENDORFER, MEMORIALUL BERLIN-HOHENSCHÖNHAUSEN, GERMANIA**

Prezentarea se concentrează pe proiectele educaționale derulate de Memorialul Berlin-Hohenschönhausen. O particularitate a activității educative în cadrul memorialului o reprezintă utilizarea foștilor deținuți politici din RDG în calitate de martori și ghizi. Dar nu toți foștii deținuți politici pot face acest lucru. Ei trebuie să-și includă povestea personală într-un context istoric mai larg privind fostul penitenciar și evoluția RDG-ului. Această prezentare discută provocările și oportunitățile legate de implicarea foștilor deținuți politici în programe educaționale care se referă la istoria regimului comunist.

DISCUȚII

13.30 – 15.00: PRÂNZUL

15.00 – 17.00: BUNE PRACTICI ÎN PREDAREA ISTORIEI REGIMULUI COMUNIST II

- **FOLOSIREA PEER-PERSPECTIVE ÎN ÎNVĂȚARE - MARINA ZAVACKA, INSTITUTUL DE ISTORIE, ACADEMIA SLOVACĂ**

Această prezentare se concentrează pe modul de utilizare a peer-perspective în predarea istoriei regimurilor nazist și comunist în Cehoslovacia (1939-1959). Ea examinează materialele de propagandă care vizau copii în acea perioadă, precum și jurnalele acestora. În primul rând, propaganda pentru copii era mult mai puțin subordonată limitelor realității, întrucât nu trebuia să țină cont de o experiență majoră de viață, ca în cazul adulților. Având în vedere această caracteristică, ea este mult mai ușor de recunoscut de către elevii din zilele noastre. În al doilea rând, auzim foarte des plângeri despre faptul că elevii nu “înțeleg” istoria, în timp ce ea continuă să le fie explicată prin intermediul marilor crime, execuții, gropi comune, lucruri care în realitate sunt de neînțeles pentru copii. Considerăm că aspectele vieții cotidiene, cu privațiunile ei, cu insecuritățile și problema ei, sunt mult mai accesibile elevilor și pot constitui fundamentele solide de înțelegere a regimurilor totalitare. În acest sens, jurnalele oamenilor, ale celor care erau copii în acele vremuri, pot fi folosite ca surse excelente de predare. Utilizarea lor va oferi o perspectivă diferită asupra istoriei, mult mai atrăgătoare decât pedagogie tradițională axată pe sursele adulților, care sunt deseori abstracte pentru mintea copiilor.

- **COMUNISMUL ȘI RĂZBOIUL RECE PRIN INTERMEDIUL ISTORIEI ORALE - TAMAS BARANYI, CASA TERORII, UNGARIA**

În Ungaria, asemeni întregii regiuni est-europene, programa școlară la disciplina istorie este încă puternic dezbătută, mai ales atunci când vine vorba de secolul XX. Punctele de divergență ale istoricilor privind trecutul țării poartă atât de multă semnificație încât pare aproape imposibil să predai o narațiune istorică cvasi-consensuală. În afara unei schimbări de generații în școli, noile metode și echipamente contribuie la schimbarea lentă în pedagogie și abordare. O noțiune-cheie care ține agenda predării istoriei este analiza surselor primare. Deși critica surselor este centrală în știința istoriei, semnificația acestui fapt abia ce a fost acceptată în curriculum. *Emlékpontok (Puncte de Memorie)* a fost un proiect supervizat de către Institutul Secolul XX din Budapesta. El a strâns laolaltă peste 3.000 de istorii orale individuale din practic fiecare colț al Ungariei, cu subiecți ai interviurilor din mai toate păturile sociale și grupele de vârstă. Utilizarea pedagogică a acestor interviuri rămâne încă a fi evaluată, dar ideea de bază este convingătoare și există un început promițător. Această prezentare va evalua proiectul *Emlékpontok* și posibilul său rol în modificarea programei școlare cu privire la chestiuni controversate precum Războiul Rece, comunismul în Ungaria, sau societatea sub un regim dictatorial.

▪ **STRATEGII ȘI RESURSE PENTRU PREDAREA ISTORIEI COMUNISMULUI ÎN ROMÂNIA - ADELINA ȚINȚARIU, INSTITUTUL DE INVESTIGARE A CRIMELOR COMUNISMULUI ȘI MEMORIA EXILULUI ROMÂNESC**

La 23 de ani de la căderea comunismului, dezbaterile privind interpretarea și analiza acestui regim continuă să fie una controversată. Conflictul tradițional din primii ani ai tranziției dintre susținătorii comunismului și adversarii comunismului nu mai are astăzi relevanță, dar modul în care trecutul recent poate și trebuie să fie predat tinerei generații rămâne o chestiune esențială. Cum ar trebui să le predăm copiilor de astăzi istoria comunismului? Metodele folosite s-au diversificat de-a lungul anilor, profesorii și instituțiile specializate încercând să promoveze o pedagogie a adevărului și dreptății prin diferite tehnici tradiționale și alternative de studiere a trecutului recent. Istoria comunismului este predată astăzi prin intermediul materialelor audio-vizuale moderne, ateliere, documentare, conferințe, precum și concursuri, care vor fi dezbătute și analizate în cadrul acestei prezentări.

DISCUȚII

Program susținut financiar de Fundația Soros România, prin intermediul Programului East Esat beyond Borders

